

for Landet, naar blot vi ikke selv i et Øjeblik Panikstemning afskærer os fra alle Muligheder ved regulerende Bestemmelser“. Hvordan er det nu gaaet? Ja, Varelagrene er unægtelig fyldte, men det er med de Varer, som den højtærede Minister formentlig haabede, man kunde afsætte til Udlandet. Vore Hovederhverv har ikke bevaret omtrent samme Produktions-evne som før Krigen, for mange af vore Hovederhverv ligger stille. Der er ikke kommet en Handelsvirksomhed, som i kommende Aar — jeg kan dog ikke tro, at den højtærede Minister ikke regner sit eget Gyldenaar med til de kommende Aar — kan blive en Velstandskilde for Landet. Det vil sige, at de Betragtninger, Ministeren her anfører som Argument for den fulde Frihed, har vist sig at være lige saa forkerte som de Forudsætninger, hvorpaa Ministeren byggede sin Kornlov. Men ligesom det er gaaet galt med dette, saaledes er det ogsaa gaaet galt med Ministerens Grundbetragtning vedrørende Valutaen. Angaaende denne skrev Ministeren Tirsdag Morgen den 9. Marts følgende: „Den lave Valutakurs kommer som en god Ven til dem, der har de overfyldte Lagre, og byder dem Løjlighed til paa fordelagtig Maade at afsætte dem. Den ansporer Produktionen, og den hæver Forbruget. Den lave Kronekurs viser ikke, at Landet nærmer sig en økonomisk Katastrophe, men at vi trænger til at give fri Bane for alle de valutaskabende Erhverv og Virksomheder, der er i Stand til at eksportere, tjene Penge ind til Landet, og opfordrer ikke til ved kunstige Indgreb i den frie Omsætning at yde Støtte eller Hjælp til de Virksomheder, der kun interesserer sig for det hjemlige Forbrug“. Det er et lille venskabeligt Ord til Industri og Haandværk og saadanne Virksomheder. Hvad viser nu Erfaringen? Ja, derom kan vi spørge den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen), som forleden i sin Tale gjorde opmærksom paa, at den danske Krones Værdi paa den ene Side kan være en Fordel, men paa den anden Side, naar det gælder at sælge jyske Heste og Fedekvæg, kan være en Ulempe. Den ærede Ordfører for Venstre var endogsaa saa betænkelig, at han sagde: Det er muligt, at vor Krone nu ikke kan taale at blive mere værd, og jeg hørte bagved Ordene et stille Ønske om muligvis at faa nogle Foranstaltninger af en eller anden Art for at holde Kronen i dens nuværende Værdi; jeg tør ikke paa-staa, at det var den ærede Ordførers Tanke, men det lød saaledes. Men hvad

er det for en Erfaring, vi har gjort? Det er den, at det i nogle Maader har været til Gavn for Landbruget, men allerede nu viser det sig at være farligt for visse Landbrugsprodukters Vedkommende, at vor Valuta er, som den er blevet.

Dermed kommer jeg saa til det sidste, som jeg ønsker at berøre, nemlig de Oplysninger, som er kommet frem dels i den Tale, den højtærede Ordfører for Venstre holdt, og dels i en Tale, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup nylig har holdt angaaende Landbrugets Stilling. Nu havde jeg jo troet, at den højtærede Landbrugsminister virkelig var en Profet paa sit eget Omraade, saaledes at Ministeren vel kunde spille fuldkommen Fallit, som han har gjort det, i sit Syn paa Industri og Haandværk og Handel, men dog ikke kunde spille Fallit i sit Syn paa Landbrugets Fremtid, men at de gyldne Aar, som Ministeren profeterer om, dog i hvert Fald maatte indtræffe for Landbrugets Vedkommende, naar blot vi fik en ny og bedre Regering, og det har vi jo faaet. Men det viser sig at være helt forkert. Det er gaaet rent galt med andre Erhverv, og nu kommer to saa sagkyndige Landbrugere og fortæller, at nu er det danske Landbrugs Stilling nær ved at kunne blive katastrofal — og det er ikke mere end halvandet Aar, siden det excellente Ministerium kom til Magten! Saa hurtigt har det vist sig, at endogsaa paa sit specielle Omraade er den højtærede Landbrugsminister en fuldkommen Fantast i sine Synspunkter. Og det er jeg ikke ene om at mene, men der kommer jo undertiden smaa venlige Advarsler til den højtærede Regering. Jeg sigter ikke til en Artikel i et fremtrædende konservativt Blad med en Overskrift, som man slet ikke tør nævne her, hvor man skal bruge parlamentariske Udtryk. Da jeg læste den Artikel, var min første Tanke den, at nu maatte det da være ude mellem de to Partier, men lidt filosofisk anlagt, som jeg er, gav jeg mig til at spekulere paa, hvad der kunde være den dybere Mening, og saa kom jeg til det Resultat, at det var et indirekte Udtryk for Kærligheden mellem de to Partier: saa højt elsker vi hinanden, at man kan tillade sig fra den ene Side at bruge et saadant Ukvemsord om en af de mest fremtrædende Personer paa den anden Side! Og jeg tror ogsaa, at denne Fortolkning er den rigtige. Vanskeligere har det været mig at fortolke en anden Artikel, jeg læste i det samme fremtræ-